

Per JesusR el dl., 22/04/2019 - 11:43

«Ella es girà i li diu Rabuni que en la llengua del hebreus vol dir Mestre». (Joan 20, 16).

Sempre que escolto el meu nom tinc un impuls a girar-me; és un inici de moviment que respon a una força interna. L'acompanya un acceleració del cor.

Tot ve d'aquell matí de Pasqua quan Jesús em va re-trobar i jo anava ben perduda. Mai ningú m'havia dit Maria de la forma que Ell m'ho va dir.

Em vaig girar i des del més profund del cor llançant-me als seu peus li deia una i altre vegada: RABUNI.

Rabuni és una paraula preciosa, que no es pot traduir completament a qualsevol altre idioma.

No significa únicament Mestre, és molt més. Mestre meu, mestre que estimo, mestre interior, mestre savi i amable, mestre dolç i fort, mestre de vida, mestre sempre nou, mestre encertat, mestre que no sols parles sinó que comuniqués fins quan calles, mestre per sempre... RABUNI ...

Sempre tinc present al "Rabuni" a la meva vida. No el veig, i hi és. Quina cosa més estranya, no us sembla, que hi sigui sense ser-hi palpablement?

I és que una de les coses que vaig entendre aquell matí de Pasqua és que ja mai m'ha deixat. Potser de tant que el cercava i amb tanta ànsia que Ell va entendre que endavant viuria en mi, en el meu interior, dintre del meu cor, i per sempre.

Pot semblar una bogeria, i en cert sentit ho és, però per a mi viure és Jesús i des d'Ell tota la resta.
